

Tisztelt Akadémiai Titkár Úr!

Valóban-mélyen meghatótt azon önmegtartózkodó szerénység, melyet a Szemle István rend adományozása tárgyában folyó hi' 15-ről hoztam intézett becses levelének minden sora oly élénken tanúsít. —

Azon nyílt észinteség, mely sorait átlengi, és melylyel Kérélmét indokolni szives volt, arra kértet engem, hogy hasonló nyíltsággal válaszoljak és kifejtsem érvei ellenében azon álláspontot, melyből jelen ügy minden elfogultság nélkül tekinthető. —

Mely belátása levelében nyitvánított nézete szerint — süstém föltömerkedéi. Tisztelt Titkár úrral azt, hogy ill az irodalomnak szánt kitüntetés forog kérvésben. —

Az irodalom egyik lényeges tényezője a nemzetiségnek, és rábunk a közszellemre hatása által nagy része levén az alkotmányos érzelmek megszilárdításában: mi sem természetesebb, minthogy az, és ezzel kapcsolatban a magyar tudom. academia, a koronázás alkalmával O' Felsége és a Kormány figyelmét el nem kerülte. —

Ily elv mellett kére esetelt volna inkább a választás, mint Tisztelt Titkár úrra, ki egy részről Titkári tiszténél fogva a magyar tud. akademiát képviseli, — más részről elvonultán a napi politica hullámzó árfától, életét tisztán az irodalomnak szentelvé, és ki szellemi alkotásaiban egyedül a

magasztos

magasabb székelt követve-közlői ihlettel, és tiúta és samaki
nyelvel-irodalmunknak maradványo' becsü classicus művellet
adótt. -

Ha ily irányban hatva, és nemzetünk diésőségét ily
úton előmozdítva Tisztelt Székelt Úr a nép bizalmából ki,
nálközö' politikai megbízatást elfogadni hajlandó' nem volt,
ettől, mert ex talán irodalmi működésének rovására tör,
sént volna, méltánylását sentki sem fogná megtagadni;
de a Képviselői mandatum elvárása korántsem vonha,
ső párhuzamba a legfelsőbb Képviseletével, mert míg az el,
ső egy más pályára hívja fel, addig a Képviselet épen azon
feltétkenyen örökött Irodalmi működésének méltányló, a köv,
véleményből kifolyó elismerése, mely elismeréstől jöjjen azo
bár felülről vagy alólról, - sentki magát el nem vonhatja; nem
vonhatja el magát különösen Tisztelt Székelt Úr atétor,
midőn exzel egyúttal a magyar tudományos Akademiának
megtiszteltetése is kapcsolatban áll.

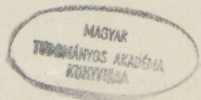
Igy állván a dolog, - és a Képviselet a legtisztább
szándékkal, minden politikai szinect, és társadalmi tekintet
nélkül követkeven be, az-benső önállására ki nem hathat;
és mintán tiúta tudatával bir azon kellemetlen követkearné,
nyeknek, melyek Képviselet teljesítése által több irányban ki,
fejlődhetnének, - nem haboztam a Képviselet rendjelt ide mel,
lékelt

lékelt hivatalos iratommal Tekintetes Titkár Úrnak annál inkább megkülönböztetni, minthogy az e kitüntetéssel egybeesőve lemmi szokott rangbeli megkülönböztetés követelményeinél, úgy magának a rendjelnek nyilvános helyen hármasánálata saját kétszeseitől van feltételezve. —

Fogadja hazafiai üdvözlétemet

Budán 1867. évi Junius hó 23-án

S. J. Wenckheim Pálya

K573/1264.
+ boríték

Időkörben történetek.

B. Weuckheim (valamint már előbb Dötöös)
maga eljött hozzám, rábeszélte, hogy ezt
visszatérítsem teljes lehesedelem; öket, a
minisztereket, hoztam nagy Zavarba;
Scandalum lesz belőle, sőt. Ném nemcsak
az elcsúszás dolgotat, nehogy népszerűs.
Közi tüntetésnek vegyék, kénytelen voltam
sugározni s elfogadni a rám mért ke.
reket.

ad. V.

A magyar királyi Belügyminisztériótól.

2366

el.

513
ad / 1264

Tekintetes Arany János urunk
magyar akadémiai titkárnak

Pest

Hivatalból.

AL 1258
1259

5.

Rendjelem története

ad
1258-
1264